

KERSTMIS

Bij het vuurtje van de kribbe

Het vuurtje van Kerstmis brandt.
Je merkt het in de media en in de straten.
Kerstmis wordt op allerlei manieren gebruikt:
om gekke truien over te maken
om smartphones te promoten,
om een rangschikking op te maken van kerstcadeaus.
Het maakt wat ongemakkelijk:
is dat de bedoeling van Kerstmis?

Bij sommige mensen zit er gelukkig toch wat meer onder.
Er zijn de vele initiatieven die gebeuren
in het kader van 'De warmste week'.
Het is hartverwarmend
om te zien dat kinderen, jongeren
en mensen van alle leeftijden daarvoor de straat opgaan.
Het is hartverwarmend
om te ontdekken wat een groot gamma bestaat
aan verenigingen en organisaties met een goed doel.
Je voelt daar het vuur van de inzet en de verbondenheid.
"Ik heb honderd wafels gebakken", zegt iemand.
En hij zegt het met vreugde.
Dan voel je kerstvuur en je ziet het in zijn ogen.
Hij doet het zomaar, voor een groep van mensen met autisme.

Het kerstvuur moet niet zo groot zijn:
het zit hem vooral in de kleine dingen.
Een kind in een kribbe
vraagt immers om het meest eenvoudige:
dat je je liefde toont, dat je hart ontdooit is,
dat je verder kijkt dan naar jezelf.

Een kind in een kribbe.
Voor christenen ligt daar zelfs God zelf,
Zijn nabijheid en Zijn warmte,
Zijn vertrouwen in de mens,
Zijn beste wensen voor ieder mens.
Mag het vuurtje in dat Kind ook jou verwarmen.
Mag zijn licht meer voelbaar zijn in de wereld van 2017.

Rik Renckens